

sebnega truda zaslužijo oni, ki lahko sekajo, žagajo in spravljajo v tujino za gotov denar celo sveži les. Nenadoma se je zbudil v krepko življenje naš na pol mrtvi lesni trg, ki je danes v položaju kakor v dobi prevrata pred več nego 20 leti.

Pri poudarjanju blagostanja lesne kupčije moramo žalibog tudi podčrtati žalostno dejstvo, da le nekateri prav razumejo ter obračajo klic časa in prisluženi lesni izkupiček pravilno uporabljajo za podvig svojih že precej razrahljanih domov. Veliko je takih posestnikov gozdov, ki so se že zopet predali povsem krivi veri, da bo na lesnem in sploh kmečkem trgu zmiraj ali vsaj dolgo tako in da je še dovolj časa za odplačevanje dolgov, izplačilo dedičev, nakup raznih potrebščin in za štednjo za nepredvidene prilike.

Pogled za 20 let nazaj

Noben čas ni tako nesiguren, kakor je sedanjost. Danes ne vemo, kaj bo jutri v gospodarskem ozirju.

Kmetje, ki danes svoje proizvode dobro prodajate, pogledajte samo za 20 let nazaj!

Zasedanje Kmetijske zbornice

Zadnjo soboto dopoldne je otvoril g. predsednik Martin Steblovnik v Ljubljani šesto zasedanje Kmetijske zbornice. G. predsednik je poudaril, da Kmetijska zbornica v zadnjem času ni mogla izvesti kakih večjih načrtov radi obče negotovosti, v kateri živimo pri sedanjem mednarodnem zapletitjaju.

Za g. predsednikom je podal glavni tajnik g. dr. Lavrič obširen pregled razvoja na tujih in domačih tržiščih v lanskem in letošnjem letu.

Na tokratnem zasedanju je bilo po uredbi o Kmetijskih zbornicah ugotovljeno, da po teče z junijem mandat polovici izvoljenih članov in so izpadli z žrebom svetniki v okrajih: Celje, Črnomelj, Gornji grad, Kočevje, Kranj, Laško, Lendava, Ljutomer, Logatec, Maribor, desni breg, Ptuj, Slovenjgradec in Škofja Loka. Ti okraji bodo volili letos nove svetnike v Kmetijsko zbornico.

Na zasedanju je bila soglasno izražena glavna zahteva po samostojni banovini Sloveniji s pravicami, kakor jih je dobila banovina Hrvatska.

Za zaščito pasivnih krajev

Kmetijska zbornica se je bavila z zaščito glede prehrane pasivnih krajev, med katere spada tudi Slovenija. Velik del kmečkega prebivalstva, zlasti v pasivnih predelih naše države, mora kupovati žito in zato se ne more

Vstala bo pred vami slika medvojnne in obprevratne dobe in tej sledečih hudih let...

Sedaj je čas, da poplačate dolgove, popravite razklopotana poslopja, oskrbite izplačilo dedičin in skušate z varčnostjo podpreti svoje domačije, da jih ne bodo po zaključku vojne prevračali in gonili na boben slabejši časi!

Pravočasni opomin in klic

Zgodovina resno uči ter opominja ne samo državnike in kapitaliste, ampak tudi kmeta.

Kmet, ki danes lepo izkupiš za svoje blago in osobito še za les, obrni prislužek tako, da bo tvoj dom brez dolga, opremljen s potrebnim, utrjen in bo še hranil nekaj gotovine za dobo, ko leta in leta ne bo tako ugodnih prodajnih prilik, kakor so sedaj v dobi ugodne izvozne prilike.

Svarimo pravočasno pred lahkomišelnim zapravljanjem in ponovno kličemo: očistite kmečke domove dolgov in podprite jih z vsem potrebnim, da bodo trdnjave za čase, ko bo kmet zopet poceni prodajal svoj pridelek in drago plačeval razne nakupe!

strinjati niti z dosedanjo politiko žitnega režima, še manj pa s položajem, kakor je nastal v zadnjem času na trgu pšenice in koruze, od katerega ima korist majhen del večjih posestnikov iz žitorodnih krajev, ki niso bili prisiljeni prodati svojega pridelka ob žetvi pri nizkih cenah, in pa tuji prekupčevalci. Prizadeta pa je s tem razvojem poleg ostalih stanov široka plast kmečkega prebivalstva, ki ne pridela dovolj žita. Kmetijska zbornica zahteva za vse kmetijske pridelke ne izvzemši žitaric, dobre cene, ki pa morajo biti stalne, tako da dobi iste cene majhen kmet, ki

Ogl. reg. pod 5 br. 37692 od 22. XII. 1935.

je prisiljen prodati takoj ob žetvi, kakor večji proizvajalec. Vsaka možnost špekulacije mora biti preprečena. S cenami žita pa morajo iti v skladu cene drugih kmečkih pridelkov, zlasti živinoreje. To stališče zbornica tembolj in vnovič poudarja, ker ni letos prvič, da je prišlo zaradi izvozne politike in politike cene na žitnem trgu v poznejših mesecih po žetvi do položaja, ki močno ogroža tudi široko plast kmečkega prebivalstva.

Po Jugoslaviji

Občinske volitve so nekateri napovedovali kot nekaj, kar se bo zgodilo v najbližji bodočnosti. Mi smo tem napovedim dostavili besedo »baje«, s katero smo označili njihovo negotovost. Da smo imeli prav, dokazujejo vesti, ki so prispele iz Beograda. V merodajnih krogih v Beogradu namreč prevladuje mnenje, da se je za zdaj treba občinskim volitvam še izogniti. Razlog je v tem, ker imajo občinske volitve zlasti v dobi, ko še drugih volitev ni, izrazito političen značaj. Vsaka politična stranka bi poskusila, da pokaže

svojo politično moč. V tem primeru so politični spopadi in boji neizbežni. Takšen razvoj notranje političnega življenja pa bi ne bil brez nevarnosti in sedanjih resnih in dnevno se menjajočih mednarodnih prilikah.

Dr. Stojadinovič interniran. Bivši ministriški predsednik dr. Milan Stojadinovič bi rad igral vlogo kakšnega Führerja ali duceja. Tudi po svojem političnem padcu ne more mirovati. Beograjska policija je napravila hišno preiskavo v stanovanju dr. Stojadinoviča in njegovih najozžjih sodelavcev bivših ministrov

Strelno orožje — stara iznajdba. Dospel je do pred bitko pri Crecyju v Franciji leta 1346. Še niso poznali in uporabljali strelnega orožja. V Oxfordu na Angleškem pa so našli rokopis iz leta 1326, ki omenja top in ga ima v trenutku strela tudi naslikanega. Še starejši nego ta rokopis, ki se imenuje »De Officiis Regium«, pa je »Memoira book«, ki obravnava zgodovino mesta Genta. Ta dokument pravi že leta 1313: »To leto so iznašli puške in jih prvič uporabili.«

Mannerheim in njegova hči. Ena od katoliških hčera finskega maršala Mannerheima živi v Parizu. Lani poletje jo je maršal obiskal. Dva tedna je prebil v skromnem stanovanju svoje hčere v Passyju. Skupaj

V rdečem »raju« ...

Roman iz sovjetskega kmetijskega življenja

*

16

»Sem! Sem!«

Tekel je proti vratom, ki so vodila v kuhinjo. V naslednjem trenutku je izginil v kuhinji. Karino, ki je stala blizu vrat, je sunil, da je padla. Nato je skočil k oknu, razbil na njem šipo in skočil ven. Drugi so drli za njim in so drug za drugim poskakali skozi okno. Rdečelasec, ki ga je borba s Fedorjem izčrpala, pa je bil prepočasen. Preden je mogel zapustiti sobo, so ga kmetje zgrabili.

Ko je Fedor videl, da je rdečkar v smrtni nevarnosti, je zavpil:

»Ne ubijte ga!«

Toda bilo je že prepozno. Kmetje so rdečelasca zgrabili za noge in roke, nekajkrat so zanibali z njim, potem pa so ga treščili v steno. Udarec je bil tako močan, da je lobanja počila in so se možgani izlili. Mož je obležal nepremično.

»Vstaja! Vstaja!« so vpili možje in fantje

Množica, ki je bila na dvorišču, jim je odgovarjala. Kmalu je bila vsa okolica polna vzklikanja in vpitja.

»Vstaja! Vstaja!« je odmevalo vseokrog.

Kmetje so iz sobe vdrli v kuhinjo. Od tam so skozi

okno poskakali na vrt. Rdečkarje so hoteli dobiti v roke. A prišli so prepozno. Ti so medtem poskakali v svoj avto in oddrveli proti Jaski.

Ko so kmetje videli, da so sodrugi pobegnili, so se vrnili na dvorišče. Nenehoma so vzklikali: Vstaja, vstaja! Rdeči vojaki, ki so bili v hlevu, so izkoristili zmenjavo, ki je vladala na dvorišču. Zajahali so konje in oddirjali proti taborišču. Ko so se ljudje zavedli, so bili že predaleč, da bi jih mogli dobiti v roke.

Medtem se je tudi po vasi razširila vest o dogodkih pri Andrejevih. Vsak je hitel domov in domačim povedal, kaj se je zgodilo. Žene in otroci so vzklikali. Nekateri pa so jokali iz strahu pred bodočnostjo.

Oni, ki so imeli skrite puške in škatle z naboji, so hiteli, da so vse izkopali iz zemlje. Kmalu so bili vsi možje in fantje oboroženi.

Okrog vasi so se že slišali strelji, ker so konjeniki streljali na kmete. Toda nikogar niso zadeli, ker so bili slabi strelci in razdalja je bila precej velika. Sploh pa so se počasi umikali, ker so se bal tega, da se bodo tudi druge vasi uprle in jih bodo uporniki obkolili. Zavili so proti Jaski. Tudi tovorni avtomobili, ki so bili prišli iz Odese po žito, so pobegnili. V spomin na gospodarjenje rdečih sta ostala samo mlatilnica in lokomobila, sedaj osamljena, brez moči, kot znamenje tvári, ki jo je premagal duh.